

HAZİRAN AYAKLANMASININ RUHUNU İŞÇİ SINIFINA TAŞIMAK

Aydınlık Gazetesi, 11 Kasım 2013

Yıldırım Koç

Hava-İş Sendikası'nın THY işyerlerindeki grevine katılmayan çok sayıda kabin görevlisi, Haziran başkaldırısı sırasında akşamları Taksim'e veya başka toplanma yerlerine giderek eylemlere katıldı. 23 Ekim 2013 günü Türkiye Barolar Birliği'nin Ankara'da düzenlediği toplantıda iki grevci THY işçisi de, bu eylemlere katılan bazı arkadaşlarının bu nedenle işten çıkarıldığından söz etti.

Ortada çok ilginç bir durum var.

Greve katılmanın grevci işçi açısından en önemli olumsuzluğu, belirli bir süre gelirden yoksun kalmaktır. Bunun karşılığında gelirin artırılması, çalışma koşullarının iyileştirilmesi umudu vardır.

Haziran başkaldırısına katılmanın ise bedeli büyüktü. Eylemlerde şehitler verildi. Çok sayıda insan yaralandı ve hatta sakatlandı. Onbinlerce insan biber gazı ve basınçlı sudan etkilendi. Bunlara karşın, milyonlarca insan sokaklara döküldü.

Haziran ayaklanmasının kitesinin çoğunluğunu, emperyalizmin baskısı ve sömürüsü altında ve AKP'nin yönetiminde bir Türkiye'de gelecekleme göremeyen gençler oluşturdu. Ancak çok sayıda işçi ve memur da bu eylemlere katıldı.

Gündüz İşte, Gece Direnişte

Sendikalaşmadan çekinen, greve çıkmayan, işyerindeki eyleme katılmayan işçi, ölüm, sakatlanma veya yaralanma tehlikesini, gözaltı dayacağını veya tutuklanmayı göze alarak eyleme çıktı. Milyonlarca insan, "gündüz işte, gece direnişte" idi.

Halk içinde yaygın bir örgütlenme gerçekleştirebilmiş bir siyasal örgütün yokluğu, bu başkaldırı ruhunun daha ötelere taşınmasını engelledi.

Ancak tekrar tekrar sorulması gereken soru şu: İşten atılmaktan veya greve çıkmaktan çekinen bir işçi veya memur, ölümü, sakat kalmayı, yaralanmayı, gözaltına alınmayı, dayak yemeyi, tutuklanmayı nasıl göze alabiliyor?

Galiba birinci neden, Haziran başkaldırısının siyasal içeriğidir. Haziran ayaklanması, sınıf mücadelesinin bir biçimiydi; ancak özü itibarıyla siyasaldı. İktisadi zorluklar da yaşayan işçiler, memurlar, emekliler, işsizler, esnaf-sanatkar, siyasal talepler etrafında birleşti.

O zaman, Haziran başkaldırısı ruhunun işçi sınıfına taşınmasının birinci önkoşulu, sendikacılık hareketinin siyasallaşmasıdır.

Peki, bu siyasallaşma hangi doğrultuda olacaktır?

Yanıt yine Haziran başkaldırısındadır.

Türk Bayrağı ve Atatürk Resminin Önemi

Haziran başkaldırısının sembolleri Türk bayrağı ve Atatürk resmiydi.

Haziran ayaklanmasında AKP'ye karşı açık tavır alındı.

Peki, sendikalarımızın kaçınılmaz olarak AKP'nin politikalarına ve uygulamalarına karşı açıkça tavır alma cesaretini gösteriyor? Kaç sendikacı, ABD ve AB emperyalizmine karşı Atatürk'ün önderliğinde kurulan devrimci cumhuriyetin temel kazanımlarını savunmak için etkili bir mücadele veriyor?

Bu soruların yanıtı çoğunlukla olumsuz.

Hatta bazı uyanıklar, özel görüşmelerde esp gürlerken, iş eyleme geldiğinde büyük bir kıvraklıkla yan çiziyor.

Yatağan'da Türk bayrakları ve Atatürk resimleriyle dağa çıkan termik santral ve maden işçileri mücadelelerine büyük bir güç katıyor; ancak bu işçilerin bağlı oldukları sendikalar ve onların üst örgütü olan Türk-İş'ten çok sınırlı bir destek geliyor. Bu milli ve sınıfsal mücadeleye destek gelmeyince de, bu sendikalar güç ve itibar kaybediyor. İnsanlar, özellikle bazı sendikacıların yaşamlarını gördükçe veya yolsuzluk iddialarını duydukça, sendikalara duydukları güveni iyice yitiriyor.

Haziran başkaldırısının ruhu, doğru siyasal önderlik altında işçi sınıfına taşınabilirse, vatan ve cumhuriyet hareketi ile işçi sınıfı hareketinin bütünlüğü sağlanabilecektir. Türkiye'nin kurtuluşu bu bütünlükten geçmektedir.